

ทัศนะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์
โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน
ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

วิภา แซ่โง้ว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

พ.ศ.2549

ISBN 974-316-803-6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

นางสาววิภา แซ่โง้ว

มุ่งศึกษาระดับปริญญาโท

อย่างไรก็ตาม

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม
เชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน
ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม
วิชา แซ่โจ้ว

ผู้วิจัย

สาขา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ภูโยธิน

กรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ธีรยุทธ สุนทรา

กรรมการที่ปรึกษา

พันตำรวจโท ดร.พงษ์ธร ธัญญศิริ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานการสอบ
(รองศาสตราจารย์สุพจน์ แสงเงิน)

..... ประธานกรรมการที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ภูโยธิน)

..... กรรมการที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ธีรยุทธ สุนทรา)

..... กรรมการที่ปรึกษา
(พันตำรวจโท ดร.พงษ์ธร ธัญญศิริ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(นายยุทธนันท์ ยัมพุลทรัพย์)

สำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรชัย ไทรชมภู)

ผู้อำนวยการสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา
วันที่ เดือน พ.ศ.

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม เชิงสมานฉันท์โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม
ผู้วิจัย	วิภา แซ่โว้ว
ระดับการศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา
พ.ศ.	2549
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ภูโยธิน
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ธีรยุทธ สุนทรา พ.ต.ท.ดร.พงษ์ธร ธีบุญศิริ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม 5 ด้าน ได้แก่ แนวคิดและหลักการกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ วิธีการของการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ความคาดหวังผลในการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุม และแนวทางการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุม และเปรียบเทียบทักษะของผู้ประสานการประชุมโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ประสานการประชุม และประสบการณ์การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุม รวมทั้งเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ประสานการประชุม ตำแหน่งนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และพนักงานคุมประพฤติ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 44 จังหวัด โดยใช้ตารางเคร็ชชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) รวมทั้งสิ้น 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบที (t - test) และสถิติทดสอบเอฟ (F - test)

ผลการวิจัย พบว่า ทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ

พบว่า ในภาพรวม 5 ด้าน พบว่าเห็นด้วยระดับปานกลาง โดยเห็นด้วยระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน ด้านความคาดหวังผลต่อการประชุมกลุ่มครอบครัว และชุมชน และด้านวิธีการของการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และเห็นด้วยระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านแนวคิดและหลักการกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุม

จากการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประสานการประชุมโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ประสานการประชุม และประสบการณ์การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุม ในภาพรวมไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ว่าผู้ประสานการประชุมที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส กลุ่มผู้ประสานการประชุม และประสบการณ์การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุมต่างกัน มีทัศนคติต่อการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรมต่างกัน ในภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าด้านอายุ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ประสานการประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานว่า เห็นควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ควารู้แก่ประชาชน บุคคลภายนอก ตลอดจนชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องได้รับรู้มากขึ้น เห็นความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา รวมทั้งมีกฎหมายรองรับผลของการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของการประชุม เพื่อให้สามารถทำงานได้สะดวกและนำไปบังคับได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนอบรมเสริมทักษะให้แก่ผู้ประสานการประชุมอย่างสม่ำเสมอ อธิบายให้ผู้เสียหาย เยาวชน ดำรวจ เห็นความสำคัญของการประชุม และการพิจารณาคัดกรองเด็กที่ต้องเข้าสู่กระบวนการประชุม กลุ่มครอบครัว ควรพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โดยที่เด็กต้องสำนึกผิดอย่างแท้จริง และไม่ควรมียึดถือความยินยอมหรือการเรียกค่าสินไหมทดแทนของฝ่ายผู้เสียหายเป็นสำคัญ รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้เข้าร่วมประชุม และจัดอบรมสัมมนาผู้นำชุมชน โดยสามารถกำหนดยุทธศาสตร์กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ได้ 3 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับครอบครัวและชุมชน และระดับบุคคล

Abstract

Thesis Title	Opinions of Facilitators towards Restorative Justice through Family and Community Group Conferencing at Juvenile Observation and Protection Centres, Ministry of Justice
The Researcher	Wipa Saengow
Level of Study	Master of Arts in Development Strategy
Year	2006
Chairman of Thesis Adviser	Assist. Prof. Wichai Puyotin
Thesis Advisers	Assoc. Prof. Dhirayudh Sundara Pol.Lt.Col.Phongthon Thanyasiri, Ph.D.

The purposes of this thesis were to study the opinions of facilitators towards restorative justice through family and community group conferencing at Juvenile Observation and Protection Centres, Ministry of Justice in 5 areas : of using concept and process of restorative justice, method of using restorative justice, expectation of using family and community group conferencing, operational problems and obstacles of facilitators the ways to solve operational problems of facilitators; to compare the opinions of facilitators classified by groups, and the experience of facilitators; and to suggest the ways to develop the process of restorative justice at Juvenile Observation and Protection Centre. The samples in this research were facilitators, psychologists, social workers and parole officers in total number of 108 people at Juvenile Observation and Protection Centre in 44 provinces. Krejcie and Morgan table and questionnaire were used as research instruments. The data were analyzed by using SPSS. Moreover, the statistics in this research were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The results of this research revealed that the overall opinions of the facilitators towards restorative justice through family and community group conferencing at Juvenile Observation and Protection Centre were at moderate levels in five areas. Having considered each area, it was found that their opinions were at high levels in three areas: the ways to solve operational problems, expectation of using family and community group conferencing and method of using

restorative justice. However their opinions were at moderate levels in two areas: concept and process of restorative justice and operational problems and obstacles of facilitators.

Having compares the opinions of the facilitators classified by their groups and experience in overall aspect, it was found that there was no statistical significance difference of .05 level. Having considered each aspect, however, it was found that there was statistical significance difference of .05 level.

The opinions towards restorative justice of the facilitators with different sexes, ages, marital status, groups and experience in overall aspect were different at statistical significance of .05 level. Having considered each aspect, it was found that the opinions of the facilitators with different ages, positions and experience were also different at statistical significance of .05 level. This associated with the hypothesis.

The following are the facilitators' opinions and suggestions towards the ways to solve operational problems: public relation is necessary in order to give continuous knowledge to people and community and they are able to take part in solving problems. The law should be enforced to punish the people who break it. The training courses should always be provided for the facilitators. The importance of meeting should be explained the victims, youths and police. The children who entered the process of family conference should be screened and selected by which they must feel guilty and compensation given to the victims should not be considered as important. The budget should be increased to pay to the participants. And the training course for community leaders should be organized in order to set up the strategy for the process of restorative justice through family and community group conferencing in three levels i.e., national, family and community and personal levels.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคล และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน ผู้มีพระคุณท่านแรกคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ภูโยธิน ประธาน กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาแนะนำ ชี้แนะแนวทาง ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาด้านเนื้อหาวิชา และเอาใจใส่ ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ท่าน ที่สองคือ รองศาสตราจารย์ธีรยุทธ สุนทรา กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ตลอดเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย และผลักดันให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ท่านที่สาม คือ พ.ต.ท.ดร. พงษ์ธร รัญญูสิริ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้อุทิศเวลาและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนให้ข้อคิดต่าง ๆ อีกทั้งกระตุ้นเตือนและให้กำลังใจในการทำวิจัยอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์สมเดช บุญประจักษ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณนางสาวพัชรศรี ศรีเมือง และนางสาวดวงหทัย แนวพนิช ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณนายยุทธนันท์ ยัมพลทรัพย์ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และ ขอขอบคุณนายเทอดธรรม อติชัยเดชรินทร์ นายฉัตรชัย รอดสุทธิ์ นายอุดมการ วโรดมส์ลักขิตต์ และนางสาวอรรพรณ ปานคง ที่ได้ให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ และให้ความอนุเคราะห์ในเรื่อง ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณสถาบันพระปกเกล้า ที่เห็นความสำคัญของงานวิจัยด้านการศึกษานวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตย และให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้ต่าง ๆ และขอขอบคุณนางแววตา เกษสว่างวงศ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณผู้ประสานการประชุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดี และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย รวมทั้งเพื่อนร่วมสาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา รุ่นที่ 3 ที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในความสำเร็จในครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายขุนลิบ และนางกัญจน์ แซ่โจ้ว บิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้กำลังใจ ตลอดจนพี่น้องในครอบครัวทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา แก่ผู้วิจัยอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
๑. ทศลยภาษาไทย.....	ก
๒. ทศลยภาษาอังกฤษ.....	จ
๓. กิจกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ด
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.....	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนะ.....	18
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.....	23
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.....	23
ประมวลกฎหมายอาญา.....	24
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542.....	27
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก.....	28
กฎแห่งกรุงปักกิ่ง.....	35
แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์.....	37
การใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในต่างประเทศ.....	44

แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดของต่างประเทศ...	47
แนวคิดในการดำเนินคดีอาญากับเด็กหรือเยาวชน.....	47
แนวคิดในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด.....	50
แนวคิดด้านรูปแบบ บทบาทของพนักงานคุมประพฤติ.....	51
กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในประเทศไทย.....	51
ทฤษฎีที่มีมุมมองในแง่ดีต่อการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์.....	84
ทฤษฎีที่มีมุมมองในแง่ลบต่อการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์.....	85
ทฤษฎีการลงโทษ.....	87
ทฤษฎีความเป็นกลาง (Neutralization Theory).....	99
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	101
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	116
สมมติฐานการวิจัย.....	117

3 วิธีดำเนินการวิจัย

แบบของการวิจัย.....	118
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	118
การเลือกกลุ่มตัวอย่างและแผนการสุ่มตัวอย่าง.....	120
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	121
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	123
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	123

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	126
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	127
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนะผู้ประสานการประชุม 5 ด้าน.....	129
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนะของผู้ประสานการประชุม โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส กลุ่มผู้ประสานการประชุม และประสบการณ์การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน.....	139

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดย
ใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน กระทรวงยุติธรรม..... 150

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย..... 156
อภิปรายผลการวิจัย..... 160
ข้อเสนอแนะ..... 165

บรรณานุกรม..... 172

ภาคผนวก..... 176

ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย..... 177

ภาคผนวก ข จดหมายที่ใช้ติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ..... 190

ภาคผนวก ค รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ..... 196

ภาคผนวก ง การนำเสนอค่าความเชื่อมั่น (Reliability)..... 200

ประวัติผู้วิจัย..... 203

อํานักอธิบดีกรมการและทศโนโธษีธรรม
มหัทธิยาธัฎฐการณน

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	เปรียบเทียบทักษะที่แตกต่างกันสองแบบ..... 40
3.1	จำนวนผู้ประสานการประชุมในสถานพินิจฯ 44 จังหวัด แยกตามตำแหน่ง..... 118
3.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้ประสานการประชุม..... 121
3.3	จำนวนชุดแบบสอบถามที่เก็บได้..... 123
4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประสานการประชุม..... 127
4.2	ทักษะผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้ วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน กระทรวงยุติธรรม 5 ด้าน..... 129
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะผู้ประสานการประชุมที่มีต่อ กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัว และชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านแนวคิดและหลักการกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์..... 130
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะผู้ประสานการประชุมที่มีต่อ กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัว และชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านวิธีการของการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์..... 132
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะผู้ประสานการประชุมที่มีต่อ กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและ ชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้าน ความคาดหวังในการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน..... 134
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะผู้ประสานการประชุมที่มีต่อ กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัว และชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุม..... 135

4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุม.....	137
4.8	การเปรียบเทียบทักษะของผู้ประสานการประชุม ที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม โดยจำแนกตามเพศ.....	139
4.9	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม โดยจำแนกตามกลุ่มอายุ.....	140
4.10	การเปรียบเทียบทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านความคาดหวังผลในการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนที่มีกลุ่มอายุต่างกัน.....	141
4.11	การเปรียบเทียบทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีอายุต่างกันที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุมที่มีกลุ่มอายุต่างกัน.....	142
4.12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทักษะของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม โดยจำแนกตามกลุ่มสถานภาพสมรส.....	143

4.13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการ ยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนใน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม โดยจำแนกตาม กลุ่มผู้ประสานการประชุม.....	144
4.14	การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการ ยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนใน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านความ คาดหวังผลในการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนที่มีกลุ่มตำแหน่ง ต่างกัน.....	145
4.15	การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม เชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุมที่มีกลุ่มตำแหน่งต่างกัน.....	146
4.16	การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม เชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ด้านแนวทางการแก้ไข ปัญหาการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุมที่มีกลุ่มตำแหน่งต่างกัน.....	147
4.17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อ กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัว และชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม โดยจำแนกตามกลุ่มประสบการณ์การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุม กลุ่มครอบครัวและชุมชน.....	148
4.18	การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประสานการประชุมที่มีต่อกระบวนการ ยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนใน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรมด้านปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุมที่มีกลุ่มประสบการณ์ การทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนต่างกัน.....	149

4.19	ความถี่ คำร้อยละ และลำดับที่ของทักษะของผู้ประสานการประชุมในด้าน มาตรการการให้ความรู้แก่ผู้ประสานการประชุมในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน.....	150
4.20	ความถี่ คำร้อยละ และลำดับที่ของทักษะของผู้ประสานการประชุมในด้าน ข้อคิดเห็นว่าการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทำให้เกิดผลดีต่อทุกฝ่ายหรือไม่.....	151
4.21	ความถี่ คำร้อยละ และลำดับที่ของทักษะของผู้ประสานการประชุมในด้าน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและ ชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ด้านปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงาน.....	152
4.22	ความถี่ คำร้อยละ และลำดับที่ของทักษะของผู้ประสานการประชุมในด้าน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการใช้วิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและ ชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ด้านแนวทางการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน.....	153

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

๒.๑	ผังการดำเนินการตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและ ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และการ ประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน.....	83
๒.๒	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	116

